

КОЛОДІННИЙ КОМІТАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ВІВТОРОК

22 ГРУДНЯ

1970 р.

Ціна 2 коп.

ТИЖДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ З ГЕРОЇЧНИМ В'ЄТНАМОМ

18 грудня в СРСР почався Тиждень солідарності з боротьбою в'єтнамського народу проти агресії США. Він проводиться з ініціативи Товариства радянсько-в'єтнамської дружби у зв'язку з 10-ю річницею з дня створення Національного фронту визволення Південного В'єтнаму.

На багатьох підприємствах, в установах, учбових закладах пройшли мітинги солідарності. Радянські люди знову підтвердили свою непохитну рішучість надавати всебічну підтримку справедливій справі братнього в'єтнамського народу.

Ювілею національного фронту присвячуються вечори дружби, кінопогляди, виставки.

Центральною подією Тижня будуть збори представників громадськості Москви.

Взяли участь у цих масових заходах запрошені глави і дипломатичні співробітники посольств республіки Південний В'єтнам і Демократичної Республіки В'єтнам у Радянському Союзі, делегація Національного фронту визволення Південного В'єтнаму, очолювана членом ЦК НФВ ПВ НГУЕН ВАН ХІЕУ, яка перебуває у Москві.

(ТАРС).

НОВІ ВИСОТИ ГІРНИКІВ

Колектив шахти «Зырянская» комбінату «Південкузбасвугілля», готуючи XXIV з'їздові КПРС гідний трудовий подарунок, взяв нові підвищені соціалістичні зобов'язання.

Гірники звернулися до всіх шахтарів Кузбасу і країни з закликом широко розгорнути перед з'їздовським соціалістичне змагання і на цій основі забезпечити дальше зростання обсягів виробництва, продуктивності праці, зниження собівартості і поліпшення якості вугілля, що видобувається.

(ТАРС).

ЖИТТЮ АНДЖЕЛИ ДЕВІС ЗАГРОЖУЄ НЕБЕЗПЕКА

НЬЮ-ЙОРК, 18 грудня. (ТАРС). Життю Анджели Девіс загрожує небезпека. Після короткого поверхового слухання петиції адвоката американської комуністки Дж. Абта федеральний суддя Нью-Йорка відмовився ухвалити постанову, яка б припинила виконання рішення про видачу А. Девіс каліфорнійським властям. Як відомо, в разі видачі жінки негрятинці загрожує смертний вирок або тривале тюремне ув'язнення.

Дж. Абт заявив, що рішення про видачу А. Девіс є незаконним, і підкреслив, що в Каліфорнії їй важко буде сподіватися на справедливий суд. Проте на ці аргументи адвоката у федеральному суді Нью-Йорка не звернули уваги.

Федеральний суддя Френкел погодився лише відкласти видачу Анджели Девіс до рішення вищої судової інстанції апеляційного суду Сполучених Штатів, до якого її адвокат Абт вирішив послати петицію.

Минулої п'ятниці в актовому залі Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування відбувся мітинг представників виробничих колективів обласного центру, інтелігенції, студентів, унівської молоді, присвячений 10-річчю з дня утворення Національного фронту Республіки Південний В'єтнам. Мітинг відкрив голова міської Ради депутатів трудящих Б. Г. Токовий.

З доповіддю про героїчну боротьбу в'єтнамського народу проти американських агресорів, про солідарність радянських людей з мужніми синами і дочками В'єтнаму виступив голова правління міського відділення Товариства радянсько-в'єтнамської дружби, викладач інституту сільськогосподар-

„МИ З ВАМИ, НЕСКОРЕНІ!“

ського машинобудування В. Я. Пихтін.

Гнівний протест проти незаконної і жорстокої війни Сполучених Штатів Америки у Південному В'єтнамі, проти варварських бомбардувань американськими літаками території Північного В'єтнаму, проти придушення національно-визвольного руху інших народів Індокитаю звучав у виступах робітника олійжиркомбінату А. Ф. Кондрагеника, студента машинобудівного технікуму Анатолія Диньканта, курсанта ШВЛП Вячеслава Попова, викладача недієінституту, доцента, кандидата філософських

наук В. М. Чикіна, робітника Кіровоградської ТЕЦ, вєтерана Великої Вітчизняної війни Г. К. Сапрікіна.

Учасники мітингу прийняли одностайно резолюцію, в якій вимагають негайного припинення американського розбою у Південному В'єтнамі, виражають рішучість ще міцніше згуртуватися навколо КПРС, яка проводить політику дружби і солідарності з нескореним народом В'єтнаму.

Текст резолюції направлено на адресу Центрального Комітету КПРС.

ВЗАЄМНОКОРИСНА ЗУСТРІЧ

ЗАКРИТТЯ НАРОДНОГО ФЕСТИВАЛЮ
УКРАЇНСЬКИХ РАДЯНСЬКИХ ФІЛЬМІВ
НА КІРОВОГРАДСЬКІНІ, ПРИСВЯЧЕНОГО XXIV
З'ЇЗДОВІ КПРС ТА XXIV З'ЇЗДОВІ КП УКРАЇНИ

В неділю, 20 грудня, повернувшись до Кіровограда із поїздки по містах і селах області, кіномитці були гостями обкому партії. В привітній бригаді тт. Т. В. Левицької, Тимур Залозєв, Микола Максименко та Д. С. Сиволап, члени оргкомітету по проведенню Народного фести-

Увечері в кінотеатрі «Комсомолец» відбулося урочисте закриття Народного фестивалю українських радянських фільмів.

Дружними оплесками зустріли присутні появу в залі кіномитців. З словом подяки до них звернувся секретар обкому КП України Д. С. Сиволап.

Він представив дорогих гостей глядачам. Діти вручили гостям квіти.

Кіномитці вітали також від імені робітників міста і області робітниця заводу «Червона зірка» Валентина Перехожук, від трудівників ланів механізатор колгоспу

імені XXII з'їзду КПРС Кіровоградського району Галина Веселова, від інтелігенції Кіровограда і області — головний режисер українського музично-драматичного театру імені Кропивницького І. В. Казнадій.

Кіномитці тепло подякували за щирі гостинність, у своїх виступах підкреслювали, що зустрічі з трудівниками полів, фабрик, заводів надихнули їх на нові пошуки і звернення.

На згадку про Народний фестиваль секретар обкому КП України Д. С. Сиволап вручив кіномитцям портрет В. І. Леніна.

Народна артистка РРФСР Руфіна Ніфентова виступає перед кіровоградськими шанувальниками її таланту.

Фото В. КОВПАКА.

ПРИСВЯЧЕНИЙ
XXIV З'ЇЗДУ
КПРС ТА
XXIV З'ЇЗДУ
КП УКРАЇНИ

Гостинно зустріли гурт українських кіномитців жителі села Аджамки Кіровоградського району.

Фото В. КОВПАКА.

ЕСЬ ШОСТА частина успіху працюючих в колгоспі «Україна» — комсомольці, їх 54, вони — на різних ділянках, переважно — на вирішальних. Юнаки і дівчата горять в роботі, змагати-ся з ними нелегко

навіть досвідченим колгоспникам. За десять робочих днів завершилися цьогорічні жнива. В напруженій щоденній боротьбі першість на них виборов комбайновий екіпаж комсомольця Григорія Білятинського. Нікому не поступився Григорій і на збиранні цукрових буряків.

На трудові подвиги надихають молодь величкі події сьогодення. Юнаки і дівчата достойно зустріли 100-річчя від дня народження Володимира Ілліча Леніна. Розгорнулося гаряче змагання за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду Комуністичної партії України. Комсомольці взяли підвищені колективні та індивідуальні зобов'язання і докладають всіх сил, щоб успішно здійснити їх. Доярка Тетяна Білоус одержала цього року понад 3 тисячі кілограмів молока від кожної корови, і заробила по 8—10 кілограмів молока щодоби одержують від корови Поліна Кривда, Галина Пересунчук.

Комсомольська група тракторної бригади, де групкомсоргом Василь Кривда, зразково готує техніку до весняної сівби. Без жодних претензій щодо якості роботи полагодили свої сівалки, культиватори Іван Заморський, Анатолій Вихристюк, Євген Дмитрачук, Віталій Паламарчук. 15 грудня на лінійку готовності поставлено все причіпне знаряддя.

ОЛОДЬ вміє налагодити працю і відпочинок, сконцентрувати сили на вирішальних напрямках. Бо комсомольці об'єднані в міцній організації, яку очолює

сформований з діяльних людей комітет. Секретар комітету Леся Мельник самовідданим служінням громадським інтересам завоювала прихильність і підтримку людей різного віку та різних професій — юнаків і дівчат, колгоспників старшого покоління, механізаторів, тваринників, рілників.

Комітет комсомолу вважає, що тільки той колектив зуміє справитися з усіма завданнями, в тому числі й виробничими, який організаційно міцний, в якому організаційній роботі відведено максимум уваги. Це початок усього доброго, значимого, визначального для кожного комсомольського колективу.

У ланці заходів внутрішньої діяльності чільне місце належить комсомольським зборам. В комсомольській організації колгоспу «Україна» кожні з них піднімають справді важливі питання, викривають недоліки, вказують на невикористані можливості. Бо готуються до них надзвичайно ретельно. Ми переконуємося у цьому на прикладі комсомольських зборів, які відбулися 11 липня цього року.

Збори розглядали одне питання: «Про підсумки роботи XVI з'їзду ВЛКСМ і XXI з'їзду комсомолу України». Але це питання з питань, в якому, як у фокусі ліній, концентруються вузлові напрямки діяльності організації, з якого випливають завдання, що в часі займають роки.

Як завжди, дата зборів і їх порядок денний були погоджені з парткомом і правлінням колгоспу. У день зборів секретар парткому В. І. Лісиченко, голова правління Д. Т. Войтишин не посилають комсомольців у відраження, знаходять зміну зайнятих на роботі,

при потребі готуються самі виступити в обговоренні питань. Один із перших комсомольців села, колишній комсомольський працівник, Герой Соціалістичної Праці Дмитро Трохимович Войтишин завжди підтримує молодь. Не залишає її поза увагою і партійна організація, Володимир Іванович Лісиченко присутній на кожних зборах. На них, як правило, запрошуються спеціалісти сільського господарства.

До цих зборів готувалися особливі старання. Спершу відбулось засідання комітету. Члени комітету одержали — конкретні завдання. Групкомсорг молочно-товарної ферми Поліна Кривда проаналізувала роботу комсомольсько-молодіжного колективу доярок, визначила завдання, які йому належить здійснити, виконуючи рішення комсомольських з'їздів. Микола Пересунчук зайнявся перевіркою і аналізом роботи комсомольців рілничої бригади, Василь Кривда — молодих механізаторів, Алла Мельник — політичною підготовкою і дозволяла молоді.

Чи треба говорити, настільки жваво пройшли збори.

На них запросили делегата XXI з'їзду комсомолу України, першого секретаря райкому комсомолу Володимира Вановича. Небагато-слівними, але діловими, конкретними були виступи Леся Мельник, Дмитро Похажука, Поліна Кривди, Микола Пересунчука, Марії Дудник, Алла Мельник та інших комсомольців.

Думки молодих виробників, насущні завдання організації знайшли відображення в постанові. Вона вимагала розгорнути пропаганду рішень з'їздів, які б стали програмою діяльності кожного юнака і дівчини, цікавіше проводити Ленінські читання і Ленінські уроки, вище підняти прапор соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних колективів, поглибити політичну роботу серед молоді та ін.

Однак найважливіше в цих зборах — їх наслідок. Про виробничі досягнення коротко вже сказано, вони значно підвищилися. Енергійніше забився пульс молодіжного життя. Краще став працювати гурток політичної освіти, алаштовується вечори трудової слави, зустрічі з ветеранами праці і Великої Вітчизняної війни, набула глибокого змісту сучасна обрядовість. Залишилась в пам'яті його учасників «погін», присвячений 50-річчю комсомольської організації села. Подружжя Винокурових, Д. Т. Войтишин, заслужений зоотехнік України К. Ю. Захаренко представляли хліборобів старшого покоління. Молодь з інтересом слухала розповіді шаювання в селі людей.

Значний вплив на виробництво комсомольська організація здійснює через «Комсомольський прожектор». Штабом його керує неспокійний, невгамовний Іван Нєдєв. Тільки в період жнив Іван організував п'ять рейдів, які виявили ряд недоліків. Прожектористи присутні на фермах, у полі, в тракторній бригаді, а голос їхній лунає із стінки, котра виходить даїчі на місяць.

На тракторному стані. Комсомольці-трактористи Анатолій ВИХРИСТЮК Віталій ПАЛАМАРЧУК і Євген ДМИТРАЧУК востаннє оглядають механізм перед тим, як поставити їх на збирання.

Колгосп «Україна» Гайворонського району виконав п'ятирічку по всіх галузях господарства. Урожайність пшениці з 24,2 центнера з гектара у 1966 році доведена до 37,5 центнера у 1970 році, цукрових буряків — з 231 центнера до 386.

Нинішня наша розповідь — про комсомольську організацію цього передового господарства, про те, на яких основах будується діяльність молоді.

СЯ діяльність організації визначається найважливішим для неї документом — Статутом ВЛКСМ. Комітет суворо вимагає неухильного його дотримання від кожного члена

ВЛКСМ. Маються на увазі справи не такого характеру, як, скажімо, сплати членських внесків. В цьому відношенні раз і назавжди наведено порядок.

На основі Статуту будується організаційна робота комсомольців. Комітет не без успіху намагається, щоб кожен юнак і дівчина свідомо засвоїв його основні положення ще до вступу у члени ВЛКСМ.

Практично це виглядає так. Готуються до вступу у члени ВЛКСМ телятник Тетяна Білоус і механізатор Михайло Пархелюк. За ними закріпили членів комітету Аллу Мельник і Миколу Пересунчука. Вони відповідали за те, щоб, стоячи в лаві комсомольців, юнак і дівчина глибоко усвідомили роль Спідки, її завдання, методи і форми організаційної роботи, які випливають з цілей і структури комсомолу. З Тетяною і Михайлом неодноразово розмовляла секретар комітету Леся Мельник. І на зборах, а потім і в подальшому житті, в ділах своїх телятниця й механізатор довели, що вони добре розуміють і виконують вимоги Статуту ВЛКСМ.

Беззастатність комсомольської організації значною мірою, коли не цілком, визначається рівнем дисципліни. Адже в Статуті записано: «Керівним принципом організаційного будівництва комсомолу є демократичний централізм». Демократичний централізм, крім інших вимог, включає і вимогу суворой комсомольської дисципліни.

Порушення статутних положень трапляється переважно через їх невідоме засвоєння. Член ВЛКСМ зобов'язаний «наполегливо оволодіти знаннями, культурою, наукою, основами марксизму-ленінізму». Але цієї вимоги недооцінювали двоє комсомольців і не піддавали гуртка політосвіти. Вони не розуміли, що ідейно-політична надбання члена ВЛКСМ — справа не суто особиста. Адже він зобов'язаний, як зазначено в Статуті, «роз'яснювати молоді політику Комуністичної партії». Таким чином, справа набуває громадського значення. Комсомольці викликали на засідання комітету. І, це не була проробка, не захід до самозаспокоєння. Це було продовження особистих розмов Леся з юнаками. Ставилась мета не примусити їх віддавати гурток, а довести необхідність засвоєння політичних знань.

Комітет, домагаючись дотримання статутних вимог, виявив терпіння, такт. Але коли вимагають обставини, він діє рішуче, суворо і невідкладно. Наприклад, одна із комсомолок не виконала розпорядження, що стосувалося збирання врожаю. Вмоявляти, вичикувати, переконувати? Та врожай не жде. Було негайно скликане засідання комітету, дівчині оголошено догану. Обурливе покарання — теж засіб виховного впливу. І не лише на того, хто провинився, — на всіх.

Леся Мельник — вожак молоді Хашуватого, шира і самовіддана трудівниця, котра активістю в громадських справах здобула прихильність односельчан.

НАС часто вживається термін «комсомольський активіст». Хто він, хто має ним бути? Який, власне, зміст несе слово «активіст»?

Очевидно, інтерес до громадських справ, втручання в них. Однак виникнення цього інтересу — явище не стихійне, воно піддається сторонньому впливові. Комсомольський комітет колгоспу «Україна» вважає, що активістом повинен стати кожен член Спідки. І домагається цього шляхом постійних і тимчасових доручень. Ними в організації охоплені всі, ніяке посилення на якісь виняткові обставини не звільняє від виконання доручень. Дуже зайнята на роботі Валентина Герасименко — вона доярка. Проте ж аналізувала стан соціалістичного змагання молодих тваринників, допомагала оформити стенд «Молоді роки Ілліча».

В систему роботи комсомольського комітету ввійшло заслуховування на засіданнях, на зборах звітів комсомольців про виконання доручень. Жоден добрий приклад не залишиться непоміченим, але не уникне колективного осуду і випадок байдужості, недисциплінованості.

* * *

Чіткою постановкою мети своєї діяльності, багатогранністю життя виробничими успіхами, турботою про дозвілля односельців комсомольська організація колгоспу «Україна» заслужила незалежний авторитет. Знають комуністи, правління колгоспу: молодь не підведе.

Склад організації постійно змінюється, оновлюється. Вибивають люди за віком, на навчання, в ряди Радянської Армії. А на зміну їм приходять такі ж достойні, активні, добросовісні. За останні три роки прийнято в члени ВЛКСМ 20 юнаків і дівчат. Вони засвоюють вироблені десятиліттями традиції, розвивають їх, своїми руками творять достаток, борються за прекрасне, і тому вони також прекрасні.

Добре село Хашувате на Побужжі. Міцний колгосп «Україна». Хазяйські молоді руки беруться за його дальній розвиток. Іні сьогоднішні звершення — то пряма дорога до ще більших майбутніх.

І. БЕЗДІТНИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

ЗАКОН

І НАШІ ВОДНІ БАГАТСТВА

Основи водного законодавства Союзу РСР і союзних республік затверджено на сесії Верховної Ради СРСР, яка недавно відбулась.

Вода, чиста вода, дуже багато значить для людей. Вона насушна, без неї неможливо. Вода — основа всього життя на землі. Вона разом з тим — найважливіший засіб виробництва, від якого багато залежить розміщення продуктивних сил країни. І тому воді у нас, як і землі, — увага особлива. Вже в перші роки Радянської влади партія і уряд дбали про ефективне використання водних ресурсів. Відомі вказівки В. І. Леніна про зрошення земель в Туркестані, Закавказзі, Поволжі, про розвиток гідроенергетики, про охорону рибопромислових водойм, про

лікувальні джерела та інші. Партія і уряд завжди приділяли цьому питанню велику увагу.

Державна власність на воду, відзначається в новому законодавстві, становить основу водних відносин в СРСР, створює сприятливі умови для здійснення планового і комплексного використання вод з найбільшим народногосподарським ефектом.

У Радянському Союзі щороку витрачається приблизно 500 кубічних кілометрів води за рік. А це у два з половиною рази перевищує «миттєвий» зміст її в усіх наших ріках і дорівнює річному стоку деяких річок, як Дніпро. Без води не виплавляти сталі, не виготовити паперу, вона потрібна хімії, енергетиці — всім га-

лузям індустрії. Вода — необхідна умова урожаю.

Нашій країні, як відзначалося на сесії Верховної Ради СРСР, не загрожує «водний голод» — проблема, яка сьогодні турбує багато зарубіжних держав. Справа в іншому — в нерівномірності ресурсів. На території СРСР, де зосереджено близько 80 процентів населення, промисловості і сільськогосподарського виробництва, припадає лише 14 процентів загального річкового стоку. Тому і важлива турбота про дбайливе ставлення до великого дару природи.

Новий закон визначає основні умови і вимоги до використання водного фонду. Пріоритет — без будь-яких обмежень — за споживанням води для питних і побутових потреб населення. Характерний також

у правовому документі принцип комплексного ставлення до водних ресурсів. Враховуються інтереси всіх, хто користується цим природним даром.

Велику увагу в законі приділено захистові вод від забруднення. Радянська держава виділяє на це великі кошти і матеріальні засоби. Тільки за роки п'ятирічки щорічні видатки на захист зовнішнього середовища зросли у нас в два з лишком рази. Введено в дію понад 6 тисяч очисних споруд. Тепер, як правило, нові промислові підприємства споруджуються з водоочисними установками. Законом встановлено чіткі вимоги, спрямовані на охорону чистоти водних багатств країни.

Д. СМІРНОВ,
(ТАРС).

● ВЧИМОСЯ МУЖНОСТІ

Натхненні „Орлям“

У залі колгоспного Будинку культури сотні юнаків і дівчат. Ні розмов, ні шепоту, Стиха лунає мужня, урочиста мелодія пісні «Орля». Гасне світло, повільно розсувається завіса. І присутнім видно на сцені піонерів, які мов замерли, віддаючи салют. Ведучий кидає у зал полум'яні слова про подвиги Павлика Морозова, Володі Дубініна, Валі Котика...

В залі все світлішає, світлішає, мов народжується день Щастя, за який віддали своє життя герої. І вже чути вірші про подвиг героїв-комсомольців, про сьогоднішню юність.

Знову гасне світло. Промінь прожектора освітлює на сцені прикрашений квітами портрет одностельчанина Героя Радянського Союзу Архипа Самійловича Маніти, який при штурмі Берліна повторив подвиг Олександра Матросова.

До серця кожного, хто присутній у залі, проникливо доходить відома віршована рядки Роберта Рождественського:

Поминте!
Через віка,
Через года,
Поминте!
О тех,
Кто уже не придет
никогда...

Так почали один з тематичних вечорів молоді села Лозувате Ульяновського району. Він був присвячений темі: «Ніхто не забутий, ніщо не забуте». Інші вечори молоді проводили на теми: «Люди з легенди», «Вони є для нас прикладом», «Комсомольці 20-х років».

Первинна організація товариства «Знання» разом з комсомольськими організаціями школи і колгоспу проводить цікаву, цілеспрямовану роботу по вій-

ськово-патріотичному вихованню молоді. Майже щодня комсомольці, піонери, молодь села Лозувате і навколишніх сіл приходять в народний музей імені Героя Радянського Союзу Н. С. Маніти. Експонати переконливо розповідають про подвиг земляка, про мужність і трудові звершення трудівників колгоспу, району. Громадський директор музею вчителька Н. Чарторійська, викладач історії місцевої школи В. Постолатій, активісти музею — старшокласники влаштовують бесіди, читають лекції, які доповнюють експонати музею, виховують гордість за своїх батьків, за братів і сестер, викликають бажання палко любити свою матір — Вітчизну.

В червні 1941 року, залишивши рідне село, мужньо боролися на фронтах Великої Вітчизняної війни солдати — уродженці Лозуватої. Рідко зустрінеш сім'ю, в якій би війна не залишила свого тяжкого сліду. Від Москви до Берліна розгубилися їх солдатські могили.

З ініціативи комуністів колгоспу поруч з середньою школою і Будинком культури на громадські кошти споруджено монумент загиблим. На мармуровій плиті висічено імена всіх загиблих у боях одностельчан. Біля цього величного монумента школи не в'януть квіти. Тут часто збираються юнаки. Вони дають клятву своїм батькам і братам вірно служити Вітчизні, охороняти мирний труд радянських людей. Уже стало традиційним влаштовувати урочисті проводи юнаків до лав Радянської Армії. Тенді слова, наказ земляків, пам'ятні подарунки від правління колгоспу. А у відповідь призовники дають клятву біля обеліска героям.

Ідуть листи в Лозувате із військових частин, у них слова героїчної подяки за відмінну службу земляків. Відмінники бойової і політичної підготовки приїждять у відпустку. Не-

дарно побував, наприклад, прикордонник Дмитро Марчук. Він розповів майбутнім воїнам про свою службу, поради їм добре оволодіти нормативами спортивного комплексу «Готовий до захисту Батьківщини».

У кожній школі району працюють музеї або кімнати бойової слави. Комсомольські організації тут часто проводять зустрічі з учасниками громадянської та Великої Вітчизняної воєн, із старими більшовиками, ударниками і лідерами.

З великим інтересом слухали комсомольці Ульяновського цукрозаводу Героя Радянського Союзу Архипа Терентійовича Мороза. Часто виступають перед молоддю колишній матрос крейсера «Потьомкін» Ф. М. Кучеренко, член КПРС з 1917 року О. К. Бойко та інші шановні ветерани.

Комсомольські організації листуються з героями Великої Вітчизняної війни та їх рідними, а також з воїнами, які служать в Радянській Армії. Так, учні Великотроїцької школи налагодили Радянського Союзу генералом Миколою Охманом, з дружиною Героя Радянського Союзу Івана Поворознюка, який загинув у бою з фашистами.

З ініціативи комсомольців часто влаштовуються походи по місцях бойової і трудової слави. Школярі багатьох шкіл району відвідали село Кримку Первомайського району Миколаївської області, де діяла підпільна організація «Партизанська іскра».

Змістовну роботу серед молоді проводить секція по пропаганді військово-патріотичних знань при правлінні районної організації товариства «Знання».

Голова секції працівник райвійськомату А. Сокирко, члени секції Д. Шинкевич, В. Крижанівський, П. Яценко, О. Железний, В. Меренський виступають перед молоддю з лекціями. За 10 місяців у районі прочитано по військово-патріотичній тематичній понад 400 лекцій. Проведені тематичні вечори, уроки мужності, 4 конференції на теми: «Образи героїв-воїнів у радянській художній літературі»,

«Вони бережуть спокій», «З чого починається Батьківщина», «Єсть, стояти на смерті!» (по книзі Д. Ткача).

Місцеві комсомольські і фізкультурні організації встановили три призи, які щорічно розігруються між командами призовників: приз Героя Радянського Союзу Архипа Маніти, Івана Поворознюка та приз імені першого організатора Радянської влади в селі Вількове, колишнього балтійського матроса Григорія Рогозинського.

Райком комсомолу, районна організація товариства «Знання» постійно спрямовують роботу первинних організацій по військово-патріотичному вихованню молоді. Ці питання періодично обговорюються на бюро і пленумі райкому комсомолу, у цьому році двічі розглядалися на президії районної організації товариства «Знання». Проведено семінар з лекторами, які виступають перед трудящими з лекціями на військово-патріотичні теми.

Та досягнуте — не межа. Комсомольські організації разом з лекторами товариства «Знання» мають створити у кожному селі кімнати бойової слави, посилити пропаганду ленінської теоретичної спадщини про воєнну науку, Закону про загальний військовий обов'язок.

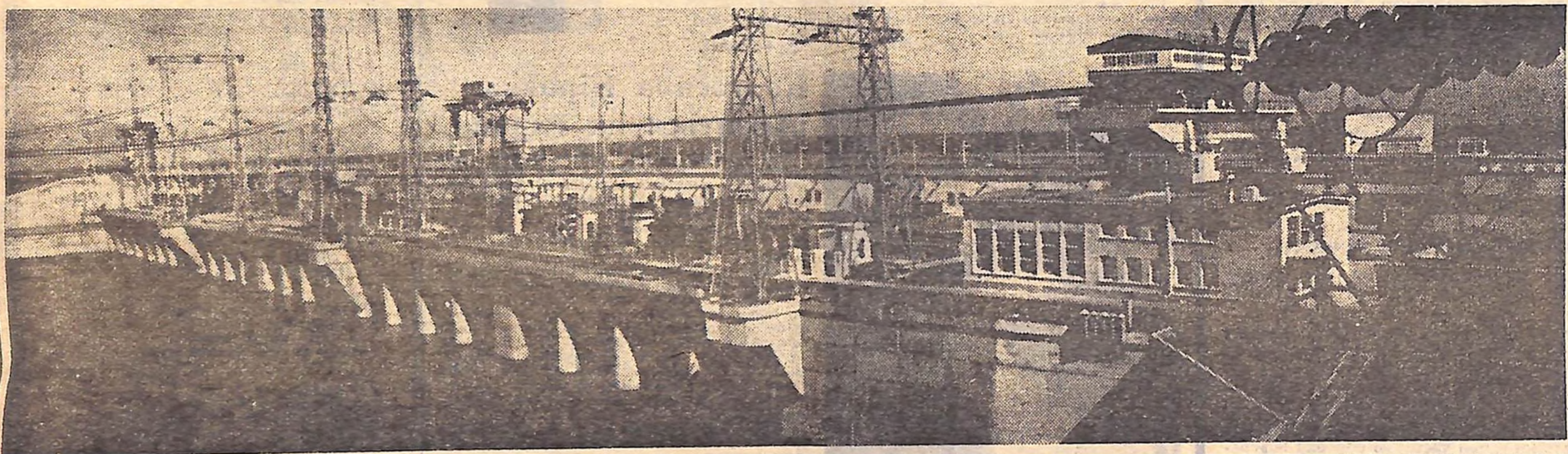
* * *

Президія обласної організації товариства «Знання» нещодавно заслухала повідомлення голови правління Ульяновського районної організації товариства «Знання» Б. М. Глинського, відповідального секретаря Г. Л. Бугайського про роботу по військово-патріотичному вихованню трудящих. Досвід ульяновців сквалено, рекомендовано усім міським і районним організаціям товариства «Знання» широко запровадити його в роботі з молоддю.

М. ПАВЛОВ.

Ульяновський район.

Плану ГОЕЛРО — 50 років

СЕРЦЕ НАШОГО ЖИТТЯ

Засідав Раднарком. Члени уряду молоді радянської республіки обговорювали питання про енергостачання Москви і Петрограда. Багаторічна революція була потрібна електроенергії, щоб виготовити все необхідне для захисту молоді країни робітників і селян.

В. І. Ленін, підперши рукою голову, уважно слухав товаришів, які виступали. Тут, на засіданні Раднаркому, в Кремлі, він був думками далеко в майбутньому. Примищення зірвалося променями сонця першої радянської весни. Це було 22 лютого 1918 року. Володимир Ілліч взяв аркуш паперу і зробив помітку: «Волхов будувати!»

Так народжувався великий подвиг, так починалася наша героїчна боротьба за електрифікацію.

У книгу «План ГОЕЛРО», що вийшла 1920 року, з ініціативи В. І. Леніна був вкладений листок, в якому зображено велике серце. На листку написано: «Електрифікація». Від серця в різні кінці відходять лінії до п'яти кілків, кожна з яких означає найбільш важливу життєву потребу народу: житло, їжа, одяг, транспорт, культура. Така образно підкреслювалася: без електрифікації неможливо розв'язати насушлих завдань побудови комунізму, як людині неможливо жити без серця.

І ось ми тепер — могутня електрична держава. Ніколи в історії, в жодній країні не було такого простору енергетичних потужностей, як у нас. У 1920 році, коли був розроблений план ГОЕЛРО, виробництво електроенергії займало всього п'ятнадцять

місце, а в 1950 році — вийшли на перше місце в Європі і друге в світі. В рік Лєнінського ювілею і п'ятдесятиріччя ГОЕЛРО в Радянському Союзі буде вироблено електроенергії у 84 рази більше, ніж замічалось планом.

Складовою частиною здійснення лєнінського плану електрифікації було спорудження на території орденської Кіровоградщини Кременчуцької ГЕС. Більше половини всього 18-тисячного колективу цієї ударної комсомольської будови становила молодь.

Історія, практика енергетичного будівництва досі не знала таких високих темпів, якими зводилися Кременчуцький гідрозвод. На дні колишнього котловану, під багатометровою товщею залізобетону навічно замурувала бронзова плита з написом: «Союз Радянських Соціалістичних Республік, Українська РСР. Міністерство електростанцій. На ознаменування 40-х років Великої Жовтневої Соціалістичної революції закладено будинок Кременчуцької гідроелектростанції. 1 листопада 1957 року».

А вже через 25 місяців, 5 грудня 1959 року, перший агрегат станції дав країні промисловий струм. Ще через одинадцять місяців був пущений в експлуатацію останній, дванадцятий агрегат.

За цими скупими відомостями — натхнення, невтомна праця, велика енергія людей, озброєних досконалою вітчизняною технікою.

Ось уже більш як десятиріччя дніпровська перлина енергетики дає народному господарству живильний струм. З початку пуску ГЕС в експлуатацію її дванадцять агрегатів уже виробили 14 мільярдів 525 мільйонів кіловат-годин електроенергії.

В. СЕРГІЄНКО.

На фото: загальний вигляд Кременчуцької ГЕС.
Фото Г. Чобітка.

ДІЙСНІСТЬ незаперечно доводить, що радянський народ живе повнокровним, радісним життям і знає, що його щастя залежить від трудових досягнень, від успіхів комуністичного будівництва. Але, на жаль, в нашій країні є ще окремі люди, які до цього часу знаходяться в полоні віри в бога і потрапляють під вплив релігійної ідеології, що суперечить величчю ідеям комунізму.

Все більше і більше, модернізуючи, пристосовуючи ідеали християнства до нових умов, богослови вже не вперше повторюють, що земне життя дуже короткочасне, скороминуще, що це тільки мить перед вічним і «сириним» блаженством, а тому воно не повинно захоплювати віруючого, не слід про нього турбуватися. Чого варті земні насолоди, запитують церковники, в порівнянні з вічним райським життям? А коли так, то не треба захоплюватися трудовими успіхами, не треба дбати про поліпшення добробуту трудящих, а смиренно переносити всі незгоди, нестатки і, склавши руки, чекати кінця світу і царства небесного.

Саме так слід пояснити проповіді православних церковників, які на різні лади і в своїй літературі, і в проповідях та виступах підкреслюють, що жити треба для того, щоб вмерти і тільки тоді настане справді «щасливе життя». «Не цими земними трудами, земними радощами і скорботами закінчиться життя кожного з нас: воно переходить, — пише богослов, — у життя інше в іншому світі, в тому світі, в якому бог і отець наш чекає всіх нас до себе».

«Кожний істинний християнин прагне до вічного життя. В цьому, — поважаючий, — є сенс існування для віруючої людини». «Людина на землі повинна жити для неба, — проповідують треті, — повинна поступово поривати зв'язок з цим земним, грубим, гріховним. Більш яскраво зневажливе ставлення до життя висловлює професор богослов'я А. Айвазов, який прямо заявляє, що «смерть — є верота вічного життя... І на землі ми тільки мандруємо і прищелься».

Подібні «істини» збивають віруючого з правильного шляху, дають йому хибне уявлення про щастя життя. Вони відривають людину від земної дійсності і безпідставно підмінюють щастя творчої праці марними надіями на райське блаженство. Саме цим релігія заважає віруючим правильно осмислити

твій світогляд

В ЧОМУ Ж

ВОНО,

ЩАСТЯ?

своє коротке, але єдино реальне життя і тим завдає їм великої шкоди.

Марксистсько-ленінське вчення про щастя життя виходить з розуміння його мети і смислу. Карл Маркс, який все своє життя, всі свої сили віддавав досягненню великої мети людства, на питання дочок, що він розуміє під щастям, сказав: «Боротьба».

Весь свій геній, всі свої сили віддавав Володимир Ілліч Ленін боротьбі за щастя трудового народу, за комунізм. Він несхитно вірив в

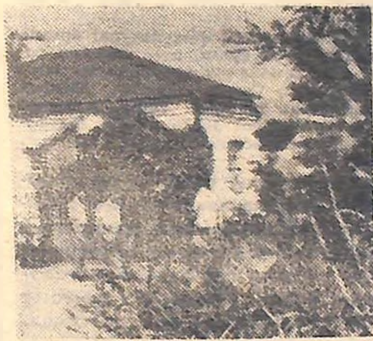
суспільство, в якому всі люди будуть щасливими. Загальне захоплення переконаністю Володимира Ілліча висловив великий пролетарський письменник О. М. Горький: «Для мене надзвичайно велике в Леніні саме це його почуття непримиренної, негасимої ворожості до бідувальних людей, його яскрава віра в те, що бідування не є непереборна основа буття, а — мерзота, яку люди повинні і можуть відмести від себе геть».

Будівники нового життя, активні творці комунізму розуміють щастя не як якусь коротку мить або раз і назавжди досягнуте блаженство. Вони розуміють щастя, як новітню життєву кожний його період. Один з найстаріших членів Ленінської партії Г. М. Крижанівський сказав: «Вік у мене, звичайно, не дуже приємний. Але в кожному з них я був по-своєму щасливий. В юності — тим, що пішов у революцію і зустрічався з Леніним, у зрілі роки мене захопила наука, енергетика. І зараз я щасливий, бо потрібний людям, бо вони чекають від мене поради і підтримки».

Ніби набат прозвучали слова Миколи Островського на питання іноземного журналіста: «Невже до вас ні разу не приходив відчай за безповоротно втраченим щастям бачити, рухатися?» «Щастя — багатогранне. І я глибоко щасливий. Моя особиста трагедія відтісна дивовижною неповторною радістю творчості і усвідомлення, що і твої руки кладуть цеглини для споруджуваної нами прекрасної будови, ім'я якої — соціалізм».

Усвідомлення того, що твої праця, велика чи мала, — корисна суспільству, стає рушійною силою в боротьбі за сиринне щастя, зміст якого збагачується з кожним днем. І в той час коли релігія прикидує все земне, прокладає шлях люторному щастю, трудящі нашої країни прикладають всі зусилля до здійснення справжнього, величного, реального щастя — побудови комунізму. І в авангарді цих творчих звершень — наша партія, наш комсомол.

П. РЯБОЙ.

Володимир КРАМАРЕНКО

„ВЕСЕЛІ БОКОВЕНЬКІ“

(Продовження. Початок в газетах за 17 та 19 грудня).

III.
Заклав чудовий парк при-
страсний любитель і великий
знавець цієї справи Микола
Львович Давидов, юрист за ос-
вітою.

Він належав до відомого в Ро-
зділі ботаніки, що вив-
чає деревні рослини.

був поміщиком у селі Іванівці, од-
нак відзначався ліберально-гуман-
ними поглядами і користувався по-
вагою місцевих селян за своє чуйне
ставлення до них. Зокрема він
зменшив орендну плату за землю,
за його власні кошти було збудова-
но школу. Все це викликало обурен-
ня сусідів-поміщиків.

Ще з дитинства у М. Л. Да-
видова виявилася велика любов
до природи. Протягом десяти
років він мандрував по Росії
і країнах Західної Європи,

глибоко і з великим інтересом
вивчав дендрологію, всюди,
де тільки вдавалося, купував і
привозив до Іванівки саджанці,
насадження цінних дерев і чагар-
ників. У 1893 році, облішувши

посаду мирового судді в міс-
течку Братолюбівці, Давидов
вирішив приступити до закла-
дання паркового масиву і по-
садити тут, посеред степу, ек-
зотичні декоративні дерева.

Що являла собою на той
час місцевість? Голі схили, і
лише побіля самого дна балки
— декілька десятків дубів та
кленів. Жалюгідний вигляд
мав невеликий фруктовий сад.

Труднощі дереворозведення
обумовлювалися тим, що в цих
місцях були несприятливі ґрун-
тові умови: на глибині метра-
півтора залігав лесовий пласт.

До того ж скептики заперечували
доцільність закладання парку, а де-
які розцінювали це як збиткове ди-
вацтво і наводили приклади, коли
в тамтешніх краях гинули закладе-
ні посадки ільмових порід і ясену.
Але Микола Львович, досконало
вивчивши дендрологію і місцеві
умови, прийшов до висновку, що
першопричиною висихання стовбурів
був насамперед неправильний добір
деревних порід. Біологічні особли-
вості ільмових, ясен не дозволяли
прижитися їм у даному природно-
му середовищі. Водночас росли ж
закладені на території краю доку-
чаєвські подзасихні лісосмуги.

Незважаючи навіть на батьків-
ський протест, Микола Львович ого-
лосив конкурс на кращий проект де-
коративного парку. Вибір М. Л.
Давидова припав на проект лей-
зажного (ландшафтного) парку ук-
раїнського художника-пейзажиста
І. В. Падалки. Автор обрав англій-
ський стиль і найбільш вдало вико-
ристав особливості ільмового
ландшафту. За композиційну мис-
ь була прийнята петляста річка Боко-
венька, а бурхливий, пересічений
рельєф із штучними водоймищами,
за задумом автора, мав послужити
створенню привабливих краєвидів.

Щоб втілити такий задум М. Л.
Давидов змушений був продати ча-
стину свого маєтку. Забігаючи на-
перед, додамо, що створення «Ве-
селих Бокovenьок» обійшлося йо-
му майже у півтора мільйона шар-
пованців золотом.

В закладенні цього парку ді-
яльну участь брав також відомий
паркознавець, російський
вчений-ботанік Р. Регель. Ство-
рення масиву в основному бу-
ло завершено до 1903 року, але
поновлення його екзотами —
новими для даної місцевості
породами — тривало до 1917
року.

Велику Жовтневу соціаліс-
тичну революцію Микола Льво-
вич Давидов, незважаючи на
своє дворянське походження,
зустріч прихильно. Ці його
симпатії з документальною до-
стовірністю відображені у ві-
домому романі Юрія Смолича
«Світанок над морем». У цьому
творі подано художній опис
Давидовського парку, розпові-
дається про його господаря-
природознавця

(Закінчення буде).

НОВИНИ

НА ЧЕСТЬ АВТОРА «АПАСІОНАТИ»

Цими днями все прогресивне людство від-
значає 200-річчя з дня народження видатного
німецького композитора, класика світового
музичного мистецтва Людвіга ван Бетховена.
Музичні колективи та музичні установи заклади
відзначували ювілей панами та конкурсами.
Зокрема, в Олександрівській дитячій музич-
ній школі пройшов конкурс на краще вико-
нання творів композитора. В конкурсі взяли
участь учні як старших, так і молодших класів.
Переможцями серед старшокласників
стали юні піаністи Ліда Куценко, Надя Ку-
лик та Іра Відьгун.

Порядували слухачів майстерним виконан-
ням учні молодших класів. Журі розподілило
перші місця між Ірою Кушнір, Тонєю Вреч-
ю, Оленою Каталянцевою (клас фортепіа-
но) та скрипалем Ігорем Кульчицьким.

Переможці конкурсу виступили на урочи-
стому вечорі, присвяченому ювілею Бетховена,
який відбувся в районному Будинку культури.

О. РИТИНЧУК.

ВЕРСТАТ ПІДВИЩЕНОЇ ТОЧНОСТІ

В інструментальному цеху заводу
«Червона зірка» закінчено монтаж та
розпочато палладку нового круглошліфу-
вального верстата ЗЕ-12. Цей верстат
підвищеної точності служитиме для виго-
товлення круглих калібрів. Він має за-
міняти малопродуктивну ручну працю —
доведення калібрів до заданого класу
чистоти поверхні. Верстат робитиме це
автоматично з чистотою обробки поверх-
ні до одинадцятого-дванадцятого класу.
Таку чистоту, наприклад, мають рефлек-
тори автомобільних фар.

На верстаті вже зроблено перші зраз-
ки мірних калібрів.

М. БІДЕНКО.

КОМСОМОЛЬСЬКО- МОЛОДІЖНИЙ ЛЕКТОРІЙ

Відкрито Ленінський комсомольсько-молодіж-
ний лекторій.
Першу лекцію «В. І. Ленін про роль куль-
турної спадщини в будівництві соціалістичної
культури» прочитав кандидат філологічних на-
ук, доцент, голова обласної організації Укра-
їнського Товариства охорони пам'яток історії
та культури В. К. Чернецький на заводі
«Червона зірка».

Цикл лекцій лекторію, організованого об-
ласним Товариством охорони пам'яток історії
та культури, обкомом комсомолу, за-
водським комітетом комсомолу заводу «Чер-
вона зірка», розраховано на п'ять місяців.
Перед слухачами — учнями шкіл робітничої
молоді з лекціями про історію рідного краю
виступлять учасники Великої Вітчизняної вій-
ни, працівники обкому комсомолу, науковці.

В. ЄФІМОВ,
консультант обласної організа-
ції Товариства охорони пам'я-
ток історії та культури.

«РОБІТЬ ТАКИХ ФІЛЬМІВ БІЛЬШЕ»

Тепло вітали олександрівці групу кіномитців України, яка при-
була в шахтарське місто. Хлібом-сіллю зустріли дорогих гостей
дівчата, вдягнені в національні костюми.

А через годину молоді міста зустрілися з відомим кінорежисе-
ром, лауреатом Шевченківської премії Віктором Івченко, ре-
жисером П. Тодоровським, артисткою Н. Мишковою.

Всіх схвилював мужній, емоційний фільм В. Івченка «Шлях до
серця». І якось щиро, від душі сказав учень медичного училища
Микола Дрок після перегляду фільму.

— Я хочу бути таким, як герой фільму професор Приходько. Я
хочу хоч трохи бути схожим на нього.

Теплі слова вітання висловила викладачка Олександрівського ме-
дичного училища кандидат медичних наук Н. Ф. Бузаньова:

— Робіть більше таких фільмів. Вони нікого не залишають бай-
лудим. Вони виховують людей, роблять їх кращими.

Про свою роботу над кінострічкою «Шлях до серця» розповів
режисер-постановник Віктор Івченко. Виступила і відома артис-
тка Ніель Мишкова.

А. КОХАН.

Колгоспна Кіровка проситься на екран

По-українськи щиро, з хлібом-сіллю і хри-
зантемами зустріли жителі села Кіровка. До-
линського району шановних гостей, які беруть
участь у Народному фестивалі української
радянської кінематографії.

Учениця шостого класу місцевої середньої
школи Люба Козак, звертаючись до присутніх,
сказала:

— Ми любимо наше життя, ми любимо на-
ше радянське кіномистецтво, ми зачаро-
вані вашою чудовою грою на екранах. Своїми
кінофільмами ви допомагаєте нам, школярам,
краще пізнати світ, робити своє життя з кра-
щих героїв наших кінофільмів. Тож ми хоче-
мо, щоб таких героїв і, зокрема, молодих,
юних, було б побільше. Адже ми, діти, най-
більш вдячні і прихильні аудиторія ваших
фільмів. До зустрічі, дорогі гості, на екранах
нових фільмів.

Секретар РК КП України В. В. Бурдаченко
представив трудівникам села діячів кіномис-
тництва: першого секретаря Спілки кінемато-
графістів УРСР, народного артиста республіки
Тимофія Левчука, кіноакторів Ілну Терещен-
ко, Людмилу Алфімову, Катерину Крупнінко-
ву, заслуженого артиста РРФСР Афанасія
Кочеткова.

Голова колгоспу імені Леніна В. В. Мир-
каленко розповів гостям про успіх трудівни-
ків господарства в ювілейному році, їх пла-
ни на наступну, дев'яту п'ятирічку.

Потім гості розповіли хліборобам про свої
творчі плани, про роботу в кіно.
Поки глядачі дивилися фільм «В'язні Бо-
мона», кіномитці ознайомилися з господарст-
вом колгоспу. Великий інтерес викликала в
них свинофабрика, нові професії, які виникли
в сучасному селі, такі як оператор свинофаб-
рики, майстер машинного доїння.

Гості висловили думку, що сьогоднішнє се-
ло, з його промисловими формами виробницт-
ва так і проситься на екран. І, можливо, в
недалекому майбутньому глядачі республіки
справді побачать фільм про колгоспну Кі-
ровку.

Після знайомства з колгоспом імені Леніна
гості побували в районній партії, увечері зу-
стрілися з учнями шкіл і жителями райцентру.

О. ШКАБОЙ.

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
СЕРЕДА, 23 ГРУДНЯ, ПЕР-
ША ПРОГРАМА. 11.00 — Те-
левісті. (К). 11.10 — Телефільм.
(К). 11.35 — Шкільний екран.
Історія для учнів 7 класів.
«Визволення війна українського

народу 1648—1654 рр.». Народні
герої М. Крижівні, Д. Нечай,
І. Богун. (К). 12.17 — «Концерт
для органа з оркестром». (К).
12.25 — Художній фільм «Ка-
ратель». (Кіровоград). 17.05 —
«Друге народження». (Одеса).
17.40 — Телевісті. (К). 18.00 —
«Сільські видюколки». (Кіро-
воград). 18.50 — «Українська
кінопанорама». (К). 20.20 —
«Призначаємо побачення». (К).
20.40 — І. Муратов — «Земля
моїх правників». Спектакль
Харківського драматичного те-
атру ім. Шевченка. (Харків).
В перерві-телевісті. (К). 23.10 —
Програма «Час». (М).
(Відеозапис).

КПРС. Переключка міст і ра-
йонів області. «Краю мій, по-
дніпровський». (Кіровоград).
18.25 — Оголошення. (Кірово-
град). 18.30 — Ленінський уні-
верситет мільйонів. (М). 19.00 —
Для юнацтва «Ровесники»
(Донецьк). 20.00 — «Політ»
Виступ танцювального ансамб-
лю Інституту Інженерів цив-
ільної повітряної авіації. (К).
20.30 — Програма «Час». (М).
21.00 — Міжнародне життя
(К). 21.45 — «Майстри екрану»
«Століття». (Кіровоград). 17.40 —
Телевісті. (К). 18.00 — Програ-
ма передачі. (Кіровоград). 18.05 —
Назустріч XXIV з'їзду
(К).

Наша АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.